

Saira hankki uuden soutuveneeseen eläkkeelle jäätyään noin 10 vuotta sitten.

Muumimaaailmaan johtavan sillan ali mahtuu soutuveneellä.

Nykyisin souteluharrastus Naantalissa on selvästi yleistynyt. Uusi vene tyhjenee sadevedestä laiturissakin.

KESÄHARRASTUS HARRASTUS

Useimmilla meillä on jokin rakas kesäinen harrastus. Raisiolainen Saira Rintee nauttii soutamisesta, josta hän löytää monia ulottuvuuksia.

Naantalinvenerannan vesi helmeilee heinäkuun alkupäivinä. Tuulee, muttei liikaa. Sää on suotuista yhteiselle souturetkelle. Astumme veneeseen ja alkumetriä jälkeen tartumme toiseen airopariin. Soudamme tasatahtia. Veneen ”kapteeni” **Saira Rintee**, 67, hoitaa ohjaamisen. Taakse rantaan jää Naantalinvenerannan kylpylän läheinen venevalkama. Suuntaamme kohti Naantalinvanhaa kaupunkia ja Ukko-Pekan siltaa.

Kauniin harmaa soutuvene liikkuu ketterästi. Keveärakenteinen vene on helppo yhden hengen käsitellä ja rannassa siirrellä. Vene reagoi helposti aaltoihin ja muiden veneiden peräaaltoihin. Soutuvene on Sairan kolmas. Ensimmäinen soutuvene oli Sairan itsensä tekemä.

– Olin opettajaopintojen yhteydessä Raumalla veneenrakennuskurssilla ja tein soutuveneeseen vanerilaminointitekniikalla. Aivot teki isoisäni, joka harrasti puutoita. Hän teki muun muassa puisia eläinveistoksia ja kertoi, että etsimällä niitä löytyy puun sisältä. Minulle hän löysi puun sisältä aivot, Rintee muistelee hymyssä suin.

RUUHKAVUODET TÄYTTIVÄT teknisen työn ja erityisopettajan töistä, luottamustoimista sekä arjesta kahden tyttären perheessä. Aikaa ei juuri löytynyt soutelulle. Vene jäi pressun alle odottamaan vesille pääsyä. Viisikymppisenä Saira kunnosti veneen ja souteli kesäisin Naantalinvanha edustalla. Itse tehty vene vaati jokakevään hiomisen ja lakkaamisen.

Soutelu ja meri tuovat MIELENRAUHAA JA VOIMAVAROJA

Eläkepäivien alkaessa 2010 Saila hankki Naantalın Rymättylässä valmistetun Terhi Saiman -veneeseen. Uudessa veneessä on kaksi soutupaikkaa. Vanha vene pääsi jatkamaan elämäänsä Päijänteelle. Isoisan tekemät aivot jatkavat palveluaan veneen omien airojen lisänä. Vuosi sitten Saila innostui mahdollisuudesta tehdä pidempiä lenkkejä ja soudella tuulisemmalla säällä. Vene vaihtui saman valmistajan aurinkokennojärjestelmämalliin; lisäksi Saila hankki pienen moottorin ja akun.

– Olen tehnyt retkiä esimerkiksi Väskin saareen. Väskissä on aiemmin toiminut Muumimaailman Merirosvosääri ja se on neljälle lastenlapselle mieluisa retkikohde. Vanhin lapsenlapseni on innokas kääntelemään moottorin kahvaa, kun mumma soutaa.

SOUTELUSSA ON selvästi kaksi erilaisuutta. Porukassa se on sosiaalista ja mukavaa ajanvietettä. Yksin soutelu taas rauhoittaa ja antaa tilaa luonnon ihailulle ja palautumiselle. Soutelu yksin on Sailan mielestä suorastaan meditatiivista. Kaunis maisema, luonto, meri ja soutelun tasainen liike tuovat mielenrauhaa.

Täsmennetään vielä, että kyse on soutelusta.

– En halua sanoa harrastavani soutua, koska siitä tulee mielikuva kilpaurheilusta. Puhun soutelusta, joka on leppoisaa oleilua ja rauhallista etenemistä. Venerannasta on vartin matka pienen saaren rantaan, josta voi ihaila merimaisemaa, pulahtaa uimaan ja nauttia eväät.

SAILALLE SOUTELU on tärkeä kesäharrastus noin toukokuusta syyskuulle. Kuumina kesäpäivinä meren tuulenvire vilvoittaa ja veneelle tulee lähdeä päivittäin. Sää vaikuttaa souteluun, saateella ja kovalla tuulella vene on viisasta jättää rantaan.

Soutumatkamme jatkuu Muumimaailman johtavan sillan ali. Vanhan

kaupungin jälkeen pysähdymme rantakallioille evästuolle Ukko-Pekan sillan edustalle. Pysyttelemme veneen lähetyksillä. Sailan mieleen palaa satumus viime vuodelta, kun muskeliveineen peräaalto heitti Kailonsaaren rannassa olleen veneen kallioille. Veneen saamiseksi takaisin veteen tarvittiin kaikki voimat ja ylikin.

– Se on ainoa kerta, kun olen aidosti pelästynyt. Soutaessa pitää seurata muita veneitä ja pitää selkeä suunta silloin kun lähellä on toinen vene, sekä ottaa huomioon isojen veneiden peräaallot.

Eväshetken lopulla puhe kääntyy luottamustehtäviin, joiden parissa Saila on ahkeroinut niin työ- kuin eläkevuosina.

– Toimin työvuosinani pääluottamusmiehenä ja myös monissa OAJ:n tehtävissä. Eläkeaikana olen toiminut Lounaisrannikon Senioriopettajat ry:n hallituksessa jäsenihteerinä, sihteerinä ja nyttemmin puheenjohtajana. Olen nyt toista kaksivuotiskautta OSJ:n hallituksessa.

VAIKUTTAMISTYÖ ON saanut uutta suuntaa kaupunginvaltuustossa, jossa Saila haluaa vaikuttaa erityisesti Raision viihtyisyyteen, koulu- ja van-

huspalveluihin sekä siihen, että Raisio kantaisi oman vastuunsa luonnon- ja ilmastonsuojelussa.

– Eläkkeelle jäätyäni liityin Vihreisiin ja yllätykseksi pääsin läpi kuntavaaleissa 2012. Nyt toisella, eli kuluvalle vaalikaudella 2017–21 Raision vihreiden valtuutettujen määrä kasvoi yhdestä neljään ja työ on ollut tuloksellista ja vaikuttavaa. Yksi tavoite on minulle tärkeä: saada uusia innokkaita ihmisiä mukaan. Seuraavien vaalien ehdokkuutta en ole vielä päättänyt.

Paluumatkamme taittuu lähes puolta nopeammin. Yhteissoutuun on löytynyt tasainen rytmi ja sanoittamaton työnjako. Rohkenin itse soutaa riva-kammin. Ja sopivan rennosti.

Sailan mukaan tavallisen soututekniikan oppii helposti ja tärkeintä on, ettei jännitä lihaksia ja muistaa rentouttaa lihakset aina kun työntää aivot takaisin eteen. Seuraavana päivänä lihakset eivät olleet kipeät. Monta kertaa soutelun jälkeisinä päivinä huomaa, miten mieleni palailee Naantaliin ja soutelun rauhoittaviin tunnelmiin.

Teksti ja kuvat:

Henna Tarjanne-Lekola

Jutun tekijä toimii

OSJ:ssä viestintätehtävissä.

Soutelijat
Saila Rintee
ja Henna
Tarjanne-Lekola.